

РЕШЕНИЕ

№ 26026

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 24.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Десислава Лазарова, като разгледа дело номер **2031** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба Вх. № 5702/17.02.2026г. по описа на АССГ, препратена от НАП, на „ТИТОЛО“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ет. 5, ап. 57, чрез Н. И. Д.. в качеството и на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423006600-091-001/06.10.2025 г., издаден от Н. Ж. К. - орган, възложил ревизията и Б. Г. Ч. - ръководител на ревизията, служители на ТД на НАП П., офис С. 3., с който са установени допълнителни задължения корпоративен данък /КД/ за данъчни периоди 2020 г. и 2021 г. в размер на 2 160,00 лв. и лихви в размер на 927.48 лв., потвърден изцяло с Решение № 1555/10.12.2025г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП.

Жалбоподателят, оспорва РА, като излага съображения за незаконосъобразност на акта, като необоснован и като такъв постановен в противоречие с материалния закон. Намира, че в хода на ревизионното и съдебното производство са събрани достатъчно доказателства, които обосновават извод за реалност разходите по спорните фактури и неправилно доначисляване на ЗКПО, с размера на установените от приходните органи постоянни разлики. Иска от съда отмяна на оспорения РА. В съдебно заседание се представлява от адв. Калистаров, поддържа жалбата изцяло. Претендира съдебно-деловодни разноски.

Ответникът - Директор на Дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, не изпраща представител. Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на

страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Ревизионното производство е образувано въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22220423006600-020-001 от 09.11.2023 г., връчена по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК на 15.12.2023 г., изменена със Заповед №Р-22220423006600-020-002/07.11.2024 г., издадени от Н. Ж. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П., оправомощен съгласно Заповед №ЗЦУ-ОПР-24/15.06.2023 г. на изпълнителния директор на НАП и заповеди №З-ЦУ-2316/08.11.2023 г., №З-ЦУ-869/03.05.2023 г. и №З-ЦУ- 2602/12.12.2023 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, с която е възложена ревизия на „ТИТОЛО“ ЕООД за установяване на задължения за корпоративен данък /КД/ за периодите от 01.01.2020г. до 31.12.2021 г. Производството е спирано във връзка със заболяване на член на екипа и във връзка с Тълкувателно дело №2/2024 г. по описа на ВАС, като е възобновено със Заповед №Р-22220423006600-143-001/13.08.2024г. и Заповед №Р-22220423006600-143-002/03.07.2025г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220423006600-092-001/05.09.2025 г., връчен на 11.09.2025 г. по електронен път. Срещу РД е подадено писмено възражение, прието за допустимо, но неоснователно.

Ревизията приключва с оспорения в настоящото производство Ревизионен акт /РА/№Р-22220423006600-091 -001/06.10.2025 г., издаден от Н. Ж. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП П. - орган, възложил ревизията и Б. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП П. - ръководител на ревизията, връчен по електронен път на 08.10.2025 г.

С РА, е установено задължение за КД в размер на 2 160.00 лв. На основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са начислени лихви в размер на 927.48 лв.

Установено е в хода на ревизионното производство и не е спорно при съдебното оспорване, че: дейността на ревизираното лице „ТИТОЛО“ ЕООД е управление, обслужване, отдаване под наем и продажба на недвижими имоти /магазини, офиси, апартаменти, находящи се в [населено място], описани на стр. 2 в РД/, собственост на „СП КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], /в несъстоятелност/, с което е сключен рамков договор и споразумение. Договорените дейности включват рекламиране на обектите, техническа поддръжка, битови дейности и ремонти на имотите и прилежащите им общи части, подготовка на пълна документация за продажбата им (проверки в държавни и общински институции, данъчни служби, геодезически услуги, издаване и набавяне на документи, дейности по проверки и смяна па партиди, и др.). Данъчно задълженото лице /ДЗЛ/ не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.

За установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, ревизиращите органи са предприели и извършили следните действия в хода на ревизията: На основание чл. 37, ат. 2 и ат. 3 от ДОПК на „ТИТОЛО“ ЕООД е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с което са изискани всички първични и вторични счетоводни документи, търговски и банкови документи. Представените документи са частично описани в РД. На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „МАР СТИЛ 08“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. Резултатите от проверката са описани в протокол за извършена насрещна проверка, отразен в РД. С Протокол №Р-22220423006600-ППД-001/21.08.2025 г. са приобщени събраните доказателства от извършена проверка на жалбоподателя за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22220622233928-073-001/12.10.2023 г.

Въз основа на събраните доказателства, е установено, че: За 2020 г., с коригираща годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92, ал. 1 от Закона зц корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, ревизираното лице е декларирало счетоводна и данъчна печалба в размер на 12 742.71 лв.

и КД в размер на 1 274.27 лв., внесен в пълен размер. Не са декларирани увеличения и намаления на счетоводния финансов резултат. За 2021 г. с ГДД е декларирана счетоводна/данъчна печалба в размер на 2 366,91 лв., като е деклариран и внесен КД в размер на 236.69 лв. Не са декларирани увеличения и намаления на финансовия резултат.

Органите по приходите са извършили корекции на декларирания СФР за всеки от отчетните периоди на основание чл. 26, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО с размера на текущо отчетените по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ разходи по фактури, издадени от „МАР СТИЛ 08“ ЕООД за 2020 г. със сума в размер на 3 600.00 лв. по фактура №179/31.12.2020 г. с предмет рекламна услуга - уеб дизайн на 10 обекта, съответно за 2021 г. със сума в размер на 18 000,00 лв. по фактури №464/02.11.2021 г. и №467/05.11.2021 г. с предмет плащане по договор за дограма и №469/09.11.2021г. с предмет плащане по договор, за които е формиран извод за липса на реалност на доставките.

По спорните по делото доставки в хода на ревизионното производство, съответно приобщени по делото са административната преписка, са представени фактурите, три договора с „МАР СТИЛ 08“ ЕООД с предмет рекламни услуги, изработка и доставка на дограма и СМР. Ангажирани са три приемо-предавателни протокола /не се сочи кой към коя фактура е относим/, фискални бонове и един приходен касов ордер /ПКО/, счетоводни регистри и писмени обяснения, според които условията на доставките са договаряни устно. /стр.78-91 от делото/.

За да извършат процесните корекции, по фактурите на „МАР СТИЛ 08“ ЕООД, ревизиращите органи са приели, че не са извършени реални доставки по същите, въз основа искане за извършване на насрещна проверка на доставчика, по искане, връчено по реда на чл. 32, ал. 6 от ДОПК, въз основа на окето от доставчика-не са представени никакви доказателства. След проверка в ИС на НАП е установено, че „МАР СТИЛ 08“ ЕООД за периода на издаване на спорните фактури не е разполагало с лица, наети по трудови и/или извънтрудови договори. Не е подавало декларации по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО и годишни финансови отчети /ГФО/ за 2020 г. и 2021 г. Дружеството е и дерегистрирано по ЗДДС, по инициатива на приходните органи.

С оглед липсата на документи, от които да е видно какво точно е извършено, кога и от кого. предвид липсата на материална, технологична и кадрова обезпеченост у доставчика, необходима за осъществяване на документираните доставки, е заключено, че процесите фактури не отразяват реални доставки, тъй като по отношение на отчетените разходи не са изпълнени изискванията за документална обосновааност по смисъла на чл. 10, ат. 1 от ЗКПО. Предвид това. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, по реда на чл. 23, ат. 2, т. 1 от ЗКПО, е извършено увеличение на счетоводния финансов резултат за 2020г. и 2021г. с размера на данъчните основи по горепосочените фактури.

След корекциите за 2020г. е формирана данъчна печалба в размер на 16 342,71 лв. и КД в размер на 1 634.27 лв. След приспадане на внесения данък е налице остатък за довносяне в размер на 360.00 лв. За 2021 г. данъчната печалба е изчислена на 20 366,91 лв., а КД е определен на 2 036.69 лв. След приспадане на внесения данък, е налице остатък за довносяне в размер на 1 800.00 лв. Дължимият данък за довносяне е именно в размер на 10% от извършените корекции.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка, представена от ответната страна, ведно с всички доказателства приети и приобщени в хода на ревизионното и административното производство. От страна на жалбоподателя, с оглед оспорванията му, както и при доказателствената тежест, която носи в процеса, е представен и приет НА № 130, том II, рег. № 5646, н.д. № 237/20.11.2009г., с който се установява, че ревизираното лице е придобило право на строеж за изграждане на недвижими имоти, находящи се в новострояща се жилищна сграда, с адрес: [населено място], район „С.“, [улица], а именно: Апартамент 7 и Апартамент 8.

Представени са и Акт, Обр. 14 за приемане на конструкцията от 18.10.2008г. и Удостоверение от 01.12.2009г. изд. от Началник отдел „Кадастър и регулация“, СО-Район С., за завършеност на грубия строеж на сградата. По делото не са представени доказателства, удостоверяващи въвеждането на сградата в експлоатация.

В съдебното производство са представени и приети на хартиен и магнитен носител доказателства, удостоверяващи наличието на електронен подпис на лицата издали Заповедта за възлагане на ревизията, Заповедите за изменение на ревизията, Ревизионния Доклад и Ревизионния акт и надлежно връчване, въз основа на които и при липсата на оспорване от страна на жалбоподателя, съдът прави извод, че ревизионното производство не страда от процесуални нарушения, на това основание.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата до съда изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, който е обжалван по административен ред, се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации и представените по делото доказателства, че оспореният в съдебното производство РА, е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, и чл. 119, ал. 2, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Въпросът за компетентността на органите, издали оспорения акт, е установен със задължителното за настоящия съд Тълкувателно Решение 3 от 26.06.2025г. на Общото събрание на съдиите от първа и втора колегия на ВАС, по т.д. № 2/2024г., поради което и оспореният в настоящото производство РА, не страда от пороци обосноваващи неговата отмяна поради некомпетентност на административните органи, издали акта и не подлежи на отмяна на това основание.

Въз основа на изложеното и на основание приложените по делото писмени доказателства, съдът намира, че оспореният акт е издаден от компетентен орган, при спазване на законоустановените процедури и не страда от наличието на процесуални пороци, които да водят до неговата отмяна на тези основания.

При анализа на твърденията на страните и доказателствата по делото, съдът прави извод, че по същество спорът в производството се свежда до материалната законосъобразност на акта, във връзка с установените задължения, съгласно преобразувания счетоводен резултат по ЗКПО за 2020 и 2021г. и начислените лихви за забава.

Жалбоподателят оспорва материалната законосъобразност на този извод, като посочва, че доставките са реално осъществени и са вложени и отчетени с последваща реализация, като не е съобразена спецификата на икономическата дейност на ревизираното лице. Намира, че надлежното счетоводно отразяване, наличието на договори и приемо-предавателни протоколи, както наличието на фактури за тях, в достатъчна степен обосновават действителност и на спорните доставки от „МАР СТИЛ 08“ ЕООД и следва да се признаят за данъчни цели-разходите

за външни услуги по тези доставки по реда на ЗКПО.

По делото не се спори относно фактическите констатации, установени в ревизионното производство от ревизиращия орган. Не е предмет на спор и непредставянето на доказателства от прекия доставчик на ревизираното лице или от техни подизпълнители, във връзка с извода за липса на кадрова и техническа обезпеченост и възможности за реално извършване на договорените услуги, доколкото той е базиран на справки в масивите на НАП.

По делото не се спори, а се установява и от събраните доказателства, че ревизираното лице-жалбоподател, води счетоводство, което отговаря на изискванията на ЗСч. Спорните фактури, отговарят на изискванията на чл. 114 от ЗДДС и чл. 7 от ЗСч, като към всяка са приложени съпътстващи договори и приемо-педавателни протоколи. Съгласно чл. 3, ал. 3 от Закона за счетоводството /ЗСч/ предприятията осъществяват текущото счетоводно отчитане на основата на документална обоснованост на стопанските операции. Документална обоснованост на стопанските операции е налице само когато фактурата като първичен счетоводен документ отразява вярно действително осъществена такава операция. В случая по отношение на фактурите, издадени от процесния доставчик, не може да се приеме, че са спазени принципите за документална обоснованост, визирани в ЗСч. и ЗДДС. По делото не са представени доказателства от които по безспорен и категоричен начин, да се установява наличието на последваща доставка или влягането на доставените стоки и услуги в конкретен обект, свързан с осъществяваната от жалбоподателя основана икономическа дейност. По отношение на доставките на персонал, който е специализиран, липсват данни и доказателства относно квалификацията на същия, броя, вида предоставен персонал, наличието на трудови или граждански правоотношения, по силата на които е нает от съответния доставчик, какъв вид услуга е извършена, какъв вид СМР е извършено, с каква техника, по отношение на кои обекти, липсват доказателства за разходни сметки, както и необходимите документи, удостоверяващи етапи на извършената евентуално от конкретно наети лица, които са извършили доставките.

Макар и представените договори и фактури, да са с предмет, свързан с основната икономическа дейност на ревизираното лице, не са представени доказателства, които да установяват към кой елемент от основната икономическа дейност на ревизираното лице са относими, както и за кои последващи доставки на ревизираното лице се отнасят, в кои обекти са били реално вложени.

Предметът на настоящия спор не касае фактически констатации по ревизионния акт. Спорът е правен и се отнася до тълкуването и прилагането на ЗКПО, във връзка с изводите на ревизиращите органи за липса на реалност на доставките, поради което е и налице използването на фактури с невярно съдържание, което прави сделките, документално необосновани.

По отношение разходите, документирани с процесните фактури, от фактическа страна е установено, че счетоводно са отразени в текущия отчетен период, което е довело до намаляване на счетоводния финансов резултат. В разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО законодателят е дефинирал съдържанието на понятието документална обоснованост за целите на ЗКПО. Съгласно текста на посочената разпоредба, за да бъде признат като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, материалният данъчен закон изисква за целите на данъчното облагане да са налице две кумулативно изпълнени изисквания. Първо - да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия счетоводен закон. Едновременно с това, като второ условие законът изисква този документ да отразява вярно стопанската операция. В конкретния случай, спорните разходи не отговарят на изискванията на ал. 1 от чл. 10 на ЗКПО и не могат да бъдат третираны като документално обосновани, тъй като в хода на ревизията е доказано, че издадените фактури документират стопански операции, за

които не може да се приеме, че са реално извършени между посочените във фактурите контрагенти. Поради горното, за целите на ЗКПО спорните разходи следва да се третираят като документално необосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО не следва да се признаят за данъчни цели.

В тази връзка относими се явяват и разпоредбите на чл. 16 от ЗКПО, третиращи случаите на отклонение от данъчно облагане. По силата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, за отклонение от данъчно облагане се счита и заплащането на възнаграждения и обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Настоящият случай попада в хипотезите на чл. 16, ал. 1, и ал. 2 т. 4 от ЗКПО, поради което и съдът прави извод, че ревизиращите органи правилно са установили допълнителни задължения по ЗКПО, в тази част РА, е законосъобразен.

По делото е установено, че жалбоподателя притежава първични счетоводни документи - процесиите опростени фактури, както не е спорно и притежаването на вторични счетоводни документи, отрязващи стопанските операции по фактурираните сделки, както и наличието на търговска и финансова документация с възложителя „СП КЪНСТРАКШЪН“ ЕООД - в несъстоятелност, както и с доставчика „МАР СТИЛ 08“ ЕООД. Спорен е въпросът отразяват ли първичните счетоводни документи реално извършени доставки и нарушени ли са изискванията за документална обосновааност на стопанските операции.

След преглед и анализ на наличните документи по преписката и с оглед базата данни в информационните масиви на НАП, съдът намира за правилни изводите на приходните органи че спорните разходи не попадат в обхвата на т. 1 от чл. 10 на ЗКПО и същите не могат да бъдат третирани като документално обосновани. По надлежен ред е доказано, че издадените фактури не документират реални сделки. Съдът изцяло споделя изводите на ревизиращите и мотивите на решението на Директора ДОДОП на НАП, като с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателя, и в хода на ревизионното производство-не се установи по безспорен начин, че доставчика „МАР СТИЛ 08“ ЕООД, разполага реално с техническата, материална и кадрова обезпеченост-да извърши процесните доставки. „ТИТОЛО“ ЕООД не се е отнесло с грижата на добър търговец и не е извършило проучване в базата данни на НАП и/или в интернет пространството на избора от него изпълнител. Ако това бе сторено, същият щеше да установи, че „МАР СТИЛ 08“ ЕООД е с рисков за НАП профил - deregистрирано е за целите на ДДС на основание чл. 176 от ЗДДС. по инициатива на орган на НАП; не подава ГДД по чл. 92, ал. 1 от ЗКГ10 не само за 2020 г. и 2021 г.. но и за предходната на тях 2019 г.. като тук следва да се отбележи, че освободени от подаване на такъв тип декларации, са единствено юридическите лица. които през съответната година не са упражнявали дейност, няма регистрирани трудови и извънтрудови договори на лица. заемащи длъжност като графичен дизайнер, печатар и др.. необходими за осъществяване на възложените задачи. Не може да се приеме, че управителят на „МАР СТИЛ 08“ ЕООД е лицето, което е извършило така поставените задачи. Г. Б. през м. 12.2020 г., когато се сочи, че са

извършени услугите, е полагал труд за „ЛМ МАГИ 73“ ЕООД. ЕИК[ЕИК]. Отделно, същият е заемат единствено нискоквалифицирани длъжности като общ работник, носач, арматурист, заварчик, монтажист на дървени елементи, общ работник строителство на сгради и др. подобни. Не се доказва и материалната и технологична обезпеченост на доставчика, безспорно необходима за осъществяване на предмета на доставките. „МАР СТИЛ 08“ ЕООД не е подавачо ГФО за разглежданите данъчни периоди. При извършената служебна проверка е установено и че по данни от КАТ, това дружеството има само един автомобил, който е лек и не би могъл да превози винили в размерите, посочени в приложението към договора. Установено е, че на „МАР СТИЛ 08“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от м. 01.2019г. до м. 01.2020г. и за определяне на задължения за КД за периодите от 2019г. до 2022 г., приключила с РА №Р-22221024002781-091-001/12.09.2025 г., като дружеството не е оказало съдействие на ревизиращите, не е намерено на адреса за кореспонденция по чл. 28 от ДОПК, като с оглед липсата на изисканите доказателства, е постановен отказ на данъчен кредит по всички фактури, намерили отражение в дневниците за покупки /чл. 71, т. 1 от ЗДДС/, като СФР е преобразуван с непризнатите разходи за данъчни цели.

Тези факти, не са оборени в хода на съдебното производство, поради което и съдът прави извод, че спорните фактури, не отразяват документално действителни доставки, като за доставчика е установено, че не разполага с ресурса и възможностите да ги извърши. Независимо от това, че с представения по делото НА № 130, том II, рег. № 5646, н.д. № 237/20.11.2009г., както и представените в хода на съдебното производство-данни за регистрация в общината и заплащане на данъци за имота, се установява „връзка“ /в противоречие с изводите на Директора ДОДОП на НАП –ЦУ, по решението в административното оспорване/, на спорните доставки на дограма, с обекти на жалбоподателя, това обстоятелство само по себе си не установява извършването на реална доставка, именно поради посочените по-горе безспорно установени факти, за липсата на материална, техническа и кадрова обезпеченост на доставчика-да извърши процесните доставки.

Само редовното водене на счетоводство, както и наличното отразяване на фактури и съответно плащане по доставките, наличието на първични и вторични документи, не е достатъчно да се установи доставка, съответно извършен разход за външни услуги. При тези факти, жалбоподателят не доказва документалната обоснованост на извършените разходи, поради което и изводите на приходните органи са правилни и обосновани.

В обобщение, съдът прави извод, че Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423006600-091-001/06.10.2025 г., издаден от Н. Ж. К. - орган, възложил ревизията и Б. Г. Ч. - ръководител на ревизията, служители на ТД на НАП П., офис С. 3., оспорен пред съда, е законосъобразен, поради което и жалбата като недоказана и неоснователна, следва да се остави без уважение.

При този изход от правния спор и въз основа на направено искане, ответната страна има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, а именно юрисконсултско възнаграждение. Към датата на даване ход по настоящото дело, е в сила нормата на чл. 161 ДОПК, изм. ДВ, бр. 17 от 2026г./ ДВ, бл.17 от 13.02.2026г./, съгласно която размерът на юрисконсултското възнаграждение се определя съгласно чл.37 от ЗПП. С оглед материалния интерес по настоящото дело, съдът следва да приложи чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в настоящата и

редакция, поради което и определя размер на юрисконсултското възнаграждение за настоящото производство в общ размер на 215.14 лв., което след въвеждането на еврото в България, съответства на 110 евро, който следва да се заплати от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ Жалбата на „ТИТОЛО“ ЕООД. ЕИК:[ЕИК]. с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ет. 5, ап. 57, представлявано от Н. И. Д., срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22220423006600-091-001/06.10.2025 г., издаден от Н. Ж. К. - орган, възложил ревизията и Б. Г. Ч. - ръководител на ревизията, служители на ТД на НАП П., офис С. 3., с който са установени допълнителни задължения корпоративен данък /КД/ за данъчни периоди 2020г. и 2021 г. в размер на 2 160,00 лв. и лихви в размер на 927.48 лв., потвърден изцяло с Решение № 1555/10.12.2025г. на Директор Дирекция „ОДОП“, ЦУ на НАП, като неоснователна.

ОСЪЖДА „ТИТОЛО“ ЕООД. ЕИК:[ЕИК]. с адрес за кореспонденция [населено място],[жк], [жилищен адрес]. ет. 5, ап. 57, да заплати в полза на Национална агенция за приходите, сумата от 110 евро (сто и десет евро), представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване, на основание чл. 160, ал.7 от ДОПК.

СЪДИЯ: